

**[Kirkeministeren.]**

brødres eksempel i denne indstilling, når talen er om pligtfølelse over for deres tjeneste og over for evangeliets forkyndelse.

Med disse få bemærkninger vil jeg gerne takke hele udvalget for en god og saglig behandling af dette lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Ændringsforslaget, § 1, således ændret, og §§ 2-6

vedtoges uden afstemning.

*Lovforslagets overgang til tredje behandling* vedtoges uden afstemning.

**Formanden:** Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

*Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om folkepension. (Om alderstillæg).*

(Første behandling af lovforslaget (nr. 75) findes i tidenden sp. 1802, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 907).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

**Formanden:** Sammen med denne sag foretages den følgende sag på dagsordenen, nemlig:

*Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om invalidepension m.v. (Forhøjelse af arbejdsgiverbidraget til invalideforsikringsfonden).*

(Første behandling af lovforslaget (nr. 76) findes i tidenden sp. 1814, udvalgets betænkning i tillæg B. sp. 907).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagenes paragraffer og spørgsmålet om lovforslagenes overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

**Bundvad:** Til lovforslaget om forhøjelse af arbejdsgiverbidraget til invalideforsikringsfonden kan jeg sige, at der i udvalget er oplyst, at forhøjelsen procentuelt svarer til, hvad pensionen er steget med, siden bidraget sidst blev reguleret i 1967. Herefter kan vi give tilslutning og vil stemme for dette lovforslag ved tredje behandling.

Med hensyn til lovforslaget om ophævelse af alderstillægget til de ældste pensionister vil jeg erindre om, at jeg ved første behandling gav udtryk for, at vi ikke fandt ophævelsen af alderstillægget velbegrunnet, og at ophævelsen efter vor opfattelse ville få uheldige og uønskede konsekvenser. Arbejdet i udvalget har ikke ændret denne opfattelse. Det er rigtigt, som det er oplyst, at der er sket en udbygning af hjemmehjælpsordningen, siden den i april 1968 blev gjort obligatorisk, men det er ikke dokumenteret, at denne udbygning endnu er tilstrækkelig til at dække de store behov for hjælp, der er blandt folke- og invalidepensionistgruppen som helhed. Ophæver man nu alderstillægget, må man regne med, at der fra de ældre pensionister kommer et pres på hjemmehjælpen, og det må gå ud over andre pensionister, når der ikke er hjælp nok, eller der kan komme et ekstra pres på plejehjemmene, og det må klart siges at være uønsket, hvis plejen ellers kunne have været givet og klarert i hjemmet.

Socialudvalget har søgt at få overblik over plejehjemssituationen, men det er ikke helt lykkedes. Tallene er for usikre, men man kom dog i udvalget til det resultat, som er nævnt i betænkningen, at der antagelig er et behov for et større antal plejehjemspladser. Jeg føjer til for egen regning, at der er et meget stort behov for at få ryddet ud blandt de gamle plejehjem, vi har, for de er ikke af en standard, vi kan være bekendt. Jeg kan henvise til fhv. amtslæge L. B. Lauritzens ord i en undersøgelse, han har foretaget for sundhedsstyrelsen angående standarden af plejehjem. Han slutter i en konklusion med følgende:

„Standarden som helhed af landets plejehjem lader en del tilbage at ønske — og adskillige plejehjem er af for ringe standard og burde nedlægges.“

Når det er situationen, bør man af mere almenmenneskelige grunde gøre en forstærket indsats for at gøre det muligt for pensio-